Fortællinger om Martin **Anders og Theodoras børn. Rev. 2026-01-16**

Navn: Martin

		Morfar, Gudrids far, var uddannet som lærer og underviste først i på en skole i nærheden af Ejby. Her voksede Gudrid op, og hun fik sammen med sine 2 søskende en god uddannelse – Gudrid som lærer. Gudrid hjalp sin far med gloserne, da han senere besluttede at læse teologi. Faderen fik præstekald i Ørbæk og det var her Gudrid traf Martin og besluttede, at ham ville hun have – og det lykkedes for hende!	Birgit fortæller 2016
		Torben fortæller: Martin var som soldat udkommanderet fra Odense i et cykelkompagni, som blev sendt sønderjyderne til undsætning den 9. april 1945. De var tæt på at komme i kamp, men blev efter kapitulationen sendt hjem til kasernen i Odense, hvor de smed al deres udstyr i en stor bunke og rejste hjem.	Torben fortæller 2016
		Palle Møller Smykkeværkstedet Kassoq http://www.kassoq.gl/ v/Palle Møller Box 657 3900 Nuuk Mobil 299 522360 GER-nr. 25739981	
		Palles søn Alataq Møller Karlsen Ski og Snowboard mester https://vimeo.com/149470646	
		Farbror Martin Martin var nummer 6 i flokken af drenge født på Ørbækgård. Martin var kun et årstid ældre end Bent og sammen med Dagny var de de sidste af kullet, og havde en god barndom og ungdom sammen. Frørup pigerne og sikkert også andre havde et godt øje til de to drenge - dygtige gymnaster og ikke mindst Martin var der rift om. Martin havde et vindende fynsk smil og en stille smittende fynsk latter. Han løb derfor af med Præsten, pastor Bayers datter Gudrid, og det var da også ham der overtog forpagtningen af Ørbækgaard, da far Anders gik i aftægt og flyttede på loftet, som var indrettet til ham og	Henning skriver 2016

		Theodora. Anders døde i 1948 og Theodora i 1950. Martin fortsatte som forpagter indtil 1954, hvor Tage købte Ørbækgård og boet formentlig kunne gøres endeligt op. Martin og Gudrid flyttede til Balslev ved Ejby, hvor de købte Mosegård, som de gik i gang med at få rettet op. Et dejligt sted hvor børnene voksede op i trygge kår. Martin de drev gården traditionelt blandet landbrug med kreaturer, svin og ikke mindst fjerkræavl, høns og kyllinger, som var en stor del af familiens image. De store omskiftninger og øgede krav i landbruget medførte, at Martin afhændede gården efter en halv snes år. Familien flyttede til Falsled, hvor Gudrid fik ansættelse som forskolelærer. Her kunne de flytte ind i lærerboligen, som var tilknyttet skolen. Det var et dejligt sted lige ned til Helnæs bugt og jeg tror, at børnene havde meget glæde af stedet med den lille havn og muligheden for sejlads ud i fjorden. Martin fik et godt job som mælkemand i Faaborg og dernnæst ansat på Mejeriet Grøndal i Horne. Martin fik et godt liv mødte mange mennesker og jeg forestiller mig at han spredte glæde omkring sig, som det åbne og sociale menneske han var. Gudrid var en dygtig lærer og fandt sin plads i det lokale. Gudrid var også myndig. Da jeg som 19 årig efter konkursen i Smidstrup besøgte Martin og Gudrid, glemmer jeg ikke glemme hendes indignation over, at det var mig som skulle køre rundt og skrabe penge sammen til en plan om reorganisering af Smidstrup Hønseri. Gudrid syntes jeg var for ung til at tage det ansvar. Det var en stor opbakning, og støtte og anerkendelse for mig. Som pensionister flyttede Martin og Gudrid til Fredericia, og forbindelsen til den yngste bror Bent igen blev tættere. Så de fulgtes ad livet igennem til det sidste. Mindehøjtidelighederne efter både Martin og senere Gudrids begravelser fandt sted på Hannerup Hus.	